

ΜΑΚΙΣΤΙΑ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΚΙΣΤΑΙΩΝ ΟΛΥΜΠΙΑΣ

Έτος 22ο • Μάρτιος - Απρίλιος - Μάιος 2017 • Φύλλο 89 • Τιμή: 0,03 Ευρώ

Διεύθυνση εφημερίδας: Ερυμάνθου 10 Ηλιούπολη Τ.Κ. 16344 • www.makistia.gr • e-mail: makistia@gmail.com

10 ΧΡΟΝΙΑ ΜΕΤΑ ΤΙΣ ΦΩΤΙΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΜΝΗΜΗΣ - ΜΑΚΙΣΤΟΣ 24 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 2017

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΜΑΚΙΣΤΑΙΩΝ ΟΛΥΜΠΙΑΣ «Η ΜΑΚΙΣΤΟΣ»

ΣΥΝΔΙΟΡΓΑΝΩΤΕΣ

ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ Η.ΗΛΕΙΑΣ

ΔΗΜΟΣ ΖΑΧΑΡΩΣ

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

Ο Σύλλογος Μακιστাইών Ολυμπίας «Η ΜΑΚΙΣΤΟΣ»

σε συνδιοργάνωση με την Περιφερειακή Ενότητα Ηλείας και το Δήμο Ζαχάρως

σας προσκαλούν

στην εκδήλωση μνήμης

«10 χρόνια μετά τις φωτιές του 2007»

την Πέμπτη 24 Αυγούστου 2017 και ώρα 20.00.

Η παρουσία σας θα αποτελέσει ιδιαίτερη τιμή για εμάς.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

- 20.00 Τρισάγιο στη στροφή της Αρτέμιδας - εικονοστάσια
(Στις 19.30 θα προηγηθεί τρισάγιο στο εκκλησάκι)
- 20.15 Αναχώρηση για το χώρο της εκδήλωσης στην Μάκιστο
- 20.45 Έκθεση φωτογραφίας - Από το Ταμείο Αποκατάστασης Πυροπλήκτων Ν. Ηλείας.
- 21.00 Προβολή video
- 21.15 Χαιρετισμοί
• Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Τριφυλίας & Ολυμπίας
• Περιφερειάρχης
• Δήμαρχος Δ. Ζαχάρως
• Πρόεδρος Πολιτιστικού Συλλόγου Μακιστাইών
- 21.30 Απονομή τιμητικών πλακετών
- 21.45 Μουσική εκδήλωση υπό την καλλιτεχνική διεύθυνση και ευγενική προσφορά του Γιάννη Τζουανόπουλου, ηθοποιού, στιχουργού και συνεργάτη της ΕΡΤ. Θα ακουστούν τραγούδια από τον «Επιτάφιο» του Γ. Ρίτσου σε μουσική Μ. Θεοδωράκη και άλλων δημιουργών από ερμηνευτές του έντεχνου τραγουδιού, καθώς και " το τραγούδι της φωτιάς ". Ευγενική συμμετοχή της ορχήστρας του Πυροσβεστικού Σώματος.

Η συμπατριωτισσή μας και πρώην Γεν. Γραμματέας του Συλλόγου μας Δημήτρα Κοκκαλιάρη, στο παρακάτω κείμενο περιγράφει τις σκέψεις και τα συναισθήματα που μας διακατέχουν αναλογιζόμενοι τις φωτιές και τα προβλήματα που δημιούργησαν. Οι κατοικίες αποκαταστάθηκαν από την Μεγάλη Ευεργέτιδα του χωριού μας κ. Μαριάννα Β. Βαρδινογιάννη. Πολλά όμως ζητήματα (Δρόμος, Ύδρευση κ.λπ.) παραμένουν άλυτα...

Δέκα χρόνια μετά... λίγες σκέψεις...

Δέκα χρόνια μετά την καταστροφική πυρκαγιά της 24ης Αυγούστου του 2007, ο ξένος που ανηφορίζει από τη Ζαχάρω για τη Μάκιστο, θα περάσει, θέλοντας και μη, από τον τόπο του μαρτυρίου. Θα σταματήσει ίσως για λίγο και μπορεί να νιώσει συγκίνηση αντικρίζοντας τα εικονοστάσια στη σειρά και τις φωτογραφίες τόσων ανθρώπων που χάθηκαν σε εκείνον τον τόπο. Τη μάνα με τα τέσσερα παιδιά...

Δέκα χρόνια μετά, ο Μακισταίος, κάνοντας την ίδια διαδρομή, θα κοντοσταθεί και θα δει μπροστά του τον Νιόνιο, την Ελένη, τη Γιαννιά, τον Γιώργο και τη Γεωργία, δικούς του ανθρώπους, από τη Μάκιστο. Θα δει τη μάνα που ήταν η Αθανασία με τα τέσσερα παιδιά της, τον Χαρίλη, την Παναγιώτα που ήταν οι ρίζες τους από τη Μάκιστο και τόσους άλλους συγγενείς, φίλους και γνωστούς, από την Αρτέμιδα, που χάθηκαν στη φωτιά.

Ο ξένος θα συνεχίσει την πορεία του ως το γεφυράκι, στα «Πετσούρια», θα δει το εκκλησάκι με το κυπαρίσσι και θα αναρωτηθεί, ίσως, τι συνέβη.

Ο Μακισταίος θα δει εκεί, μπροστά του, τον

Νίκο και τη Μαριγούλα...

Ο ξένος φτάνοντας στον Αϊ Γιώργη θα αντικρίσει την καινούργια εκκλησία, τα νεαρά πλατάνια, τη βρύση με το νερό. Θα δροσιστεί στο όμορφο τοπίο και θα ξεποστάσει.

Ο Μακισταίος θα παρηγορηθεί με την αναγέννηση αλλά σίγουρα θα αναστενάζει με την απουσία του γέρου πλατάνου που σκίαζε την εκκλησία και τον γύρω τόπο... Συνεχίζοντας, ο ξένος θα αντικρίσει και θα θαυμάσει, ίσως, το νέο χωριό με τα ωραία ωχρά σπίτια, με τα πράσινα, καινούργια παράθυρα και τις στέγες. Και μπαίνοντας στη Ράχη, στην πλατεία με τους κυβόλιθους, θα σταθεί στο μνημείο των ευεργετών, οι οποίοι συνέβαλαν στην ανοικοδόμηση του κατεστραμμένου τόπου και θα διαβάσει και τα ονόματα των θυμάτων. Θα ρίξει το βλέμμα στον Κάμπο και στον Λαπίθα και ανακουφισμένος θα σκεφτεί, ίσως, ότι μια χαρά αποκαταστάθηκαν τα πάντα εδώ! Ο επισκέπτης όμως, έχει ένα πλεονέκτημα. Δεν ξέρει το πριν την 24η Αυγούστου 2007.

Συνέχεια στη σελ. 6

ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΟ ΠΑΝΗΓΥΡΙ ΣΤΗ ΜΑΚΙΣΤΟ

Με εκλεκτούς καλλιτέχνες
φαγητό και ποτά

ΣΑΒΒΑΤΟ 12-8-17
ΜΑΚΙΣΤΟΣ

Κλαρίνο: Κώστας Κοπανιτσάνος

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Γεννήσεις

• Η **Ελεάννα Κοκκαλιάρη**, κόρη του **Δημήτρη** και της **Σίας**, με τον σύζυγό της **Παναγιώτη Καράμπελα** απέκτησαν ένα υγιές σπατο **αγοράκι** στις 03/07/2017.

Η «Μακιστία» εύχεται να τους ζήσει.

Γάμοι-Βαπτίσεις

• Η **Αναστασία Λαμπροπούλου**, κόρη του **Γεωργίου** και της **Στέλλας Λαμπροπούλου** και ο **Αναστάσιος Κασσάρας** τέλεσαν τον γάμο τους στο Νιοχώρι Κυλλήνης στις 08/07/2017, ενώ παράλληλα βάπτισαν τον υιό τους με το όνομα **Διονύσης-Ηλίας**.

Η «Μακιστία» εύχεται βίο ανθόσπαρτο και να τους ζήσει.

Θάνατοι

• Η **Φωτεινή Λαμπροπούλου**, σύζυγος **Κωνσταντίνου**, απεβίωσε στις 14/06/2017 και ετάφη στη Μάκιστο στις 16/06/2017 σε ηλικία 86 ετών.

Η «Μακιστία» εκφράζει τα θερμά της συλλυπητήρια στους οικείους της.

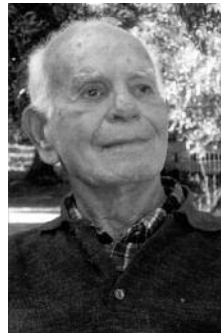
ΕΦΥΓΕ ΑΠΟ ΚΟΝΤΑ ΜΑΣ ΣΕ ΗΛΙΚΙΑ 91 ΧΡΟΝΩΝ Ο ΓΙΑΝΝΟΣ ΜΠΑΜΗΣ

Στις 31 του Μάρτη στον Ιερό Ναό του Αγίου Γεωργίου στη Μάκιστο είπαμε το τελευταίο αντίο στον αγαπημένο σε όλους μας Γιάννο Μπάμη. Είχα την τιμή να τον αποχαιρετήσω εκ μέρους όλων των συγγενών, χωριανών και φίλων.

Κάνοντας λοιπόν μια σύντομη αποτίμηση της ζωής του μπάρμπα Γιάννου, είπα τα παρακάτω λόγια:

Μαζευτήκαμε εδώ σήμερα για να αποχαιρετήσουμε τον αγαπημένο μας μπάρμπα Γιάννη, τον Γιάννο όπως του άρεσε να τον φωνάζουμε. Ο **Γιάννος Μπάμης** που στα 91 χρόνια της ζωής του απ' όπου κι αν πέρασε είχε μόνο φίλους. Ο Γιάννος που με το απλόχερο χαμόγελό του σε κέρδιζε αμέσως γι' αυτό και τώρα θα μας κοιτάζει με το καλοσυνάτο βλέμμα του και θα εύχεται να φτάσουμε και να ξεπεράσουμε τα έτη του ταπεινού αλλά έντιμου βίου του. Ο Γιάννος γεννήθηκε εδώ στου Μπαράκου το 1926, πατέρας του ήταν ο κουτσό-**Νικόλας** και μητέρα του η **Παναγιώτα** που ήρθε νύφη από την Καλήδονα. Ήταν το τρίτο παιδί τους αφού είχαν προηγηθεί ο **Κώστας** και η **Ολυμπία**, ενώ μετά το **Γιάννο** γεννήθηκε και η **Δήμητρα**. Μεγάλωσε μέσα στη φτώχεια και την ανέχεια αλλά πήρε από τους γονείς του τις αρχές της εντιμότητας, της καλοσύνης, της αγάπης και της φροντίδας για την οικογένειά του.

Γι' αυτό και αυτές τις αρχές τις εκδήλωσε απλόχερα όταν το 1947 σκοτώθηκε στον πόλεμο ο μεγάλος αδερφός του ο **Κώστας** αφήνοντας ορφανό ένα κοριτσάκι 2,5 ετών, την **Παναγιώτα** που όλοι σήμερα την γνωρίζουμε και την αγαπάμε για το πιο όμορφο χαμόγελο που έχει η Μάκιστος, τη γυναίκα

του **Νίκου Πόθου**. Ο Γιάννος συμπαράσταθη στην οικογένεια του αφανισμένου αδερφού του, του Κώστα, μεγαλώνοντας και στηρίζοντας την ανιψιά του την **Παναγιώτα**, σα να ήταν δικό του παιδί. Το 1952 παντρεύτηκε με την **Μαριωρή Αθανασοπούλου** και δημιούργησε πλέον το δικό του σπιτικό. Μετά από δύο χρόνια το 1954 απέκτησαν τον γιο τους, τον οποίο βάφτισαν **Κώστα**, τον αγαπημένο φίλο μας τον **Ντίνο**, ξαναζωντανεύοντας έτσι τον προ ετών χαμένο του αδερφό.

Το 1957 ήρθε στον κόσμο η κόρη τους, στην οποία έδωσαν το όνομα της μάνας του, της **Παναγιώτας**. Με καθημερινό μόχθο και αγώνα μεγάλωσαν με την **Μαριωρή** τα παιδιά τους, τους αγαπημένους σε όλους μας **Ντίνο** και **Γιώτα**. Παρά την ανέχεια και τις δυσκολίες, έκαναν όπως λέει και ο λαός μας, με συμπαθάτε για την φράση, «**το σκατό τους παξιμάδι**» και τα σπούδασαν.

Πάνω απ' όλα όμως τους έδωσαν τις αρχές της εργατικότητας, της συνέπειας, της καλοσύνης, της εγκαρδιότητας, της κοινωνικότητας και της φιλοξενίας που όλοι εμείς οι φίλοι τους έχουμε βιώσει στα σπίτια τους, είτε εδώ είτε στην Εύβοια, είτε στον Κακόβατο όπως έχουμε ζήσει και πάρα πολλές άλλες αρετές τους, μέσα από την ανοιχτόκαρδη συμπεριφορά τους. Όταν ο **Ντίνος** και η **Γιώτα** ανέβηκαν στην Αθήνα για να συνεχίσουν τις σπουδές τους, ο Γιάννος και η Μαριωρή τους ακολούθησαν και δούλεψαν ακούραστα για να βοηθήσουν τα παιδιά τους να ολοκληρώσουν τις σπουδές τους, όπως και έγινε. Μετά το τέλος των

Συνέχεια στη σελ. 4

Ας τους μιμηθούμε

Καρβέλας Ευάγγελος	100€
Φουρλής Βασίλης (Ζαχάρω)	20€
Κάσαρη Χρυσούλα (Ν. Φιγαλία)	20€
Κυριακοπούλου Τούλα (Χρυσοχώρι)	20€
Πούρνου Χριστίνα (Κακόβατος)	10€
Κοπανιτσάνος Φώτης (Χρυσοχώρι)	10€

ΜΑΚΙΣΤΙΑ

ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ - ΕΚΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ
ΟΡΓΑΝΟ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΚΙΣΤΑΙΩΝ ΟΛΥΜΠΙΑΣ
ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ: ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΜΑΚΙΣΤΑΙΩΝ ΟΛΥΜΠΙΑΣ
«Η ΜΑΚΙΣΤΟΣ»

Ερμάνθου 10 Ηλιούπολη
Τ.Κ. 16344 • www.makistia.gr

Εκδότης:

Φώτης Βλάχος

Κιν.: 6972719139 e-mail: vlachosfotis@gmail.com

Διευθυντής:

Διονύσης Κοκκαλιάρης
Ρούμελης 107 Αργυρούπολη

Αρχισυντάκτης:

Μαίρη Καριώρη

Συντακτική Επιτροπή

Σταυρούλα Καραμπέτσου-Βλάχου, Μιχαέλλα Βλάχου

Διεύθυνση αλληλογραφίας:

Ερμάνθου 10, 16344 Ηλιούπολη

Ηλεκτρ. ταχυδρομείο: makistia@gmail.com

• Ανώνυμες επιστολές δε δημοσιεύονται.

• Χειρόγραφα δεν επιστρέφονται.

• Τα άρθρα, οι συνεργασίες και οι αγγελίες δημοσιεύονται δωρεάν.

• Τα ενυπόγραφα άρθρα δεν εκφράζουν απαραίτητα τη σύνταξη της εφημερίδας.

Ηλεκτρονική Σελιδοποίηση

Εκτύπωση - Διεκ/ση έκδοσης

Καρπούζη Αριστέα & Υιοί Ο. Ε.

Εκδόσεις - Γραφικές Τέχνες

Θεοδοσίου 23 Ίλιον Τ.Κ. 13121

Τηλ-Fax: 210 2619003

e-mail: karpouzi@otenet.gr

ΕΝΙΣΧΥΣΤΕ ΤΗΝ “ΜΑΚΙΣΤΙΑ”

Αρ. Λογ/σμού 112/296129-62

Εθνική Τράπεζα Ελλάδος

IBAN: GR2001103460000034676833832

ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΕΛΕΤΩΝ
ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ ΚΑΣΤΗ

ΜΠΟΥΜΠΟΥΛΙΝΑΣ 34 - ΗΛΙΟΥΠΟΛΗ
(έναντι Δημαρχείου Ηλιουπόλεως)

Τηλ.: 210 99 35 727 - 210 99 62 045

Κινητό: 6944 35 05 18 - Οικίας: 210 99 30 153

ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΗ ΟΛΟ ΤΟ 24ΩΡΟ

ΕΝΙΣΧΥΣΤΕ ΤΗΝ ΕΠΙΣΚΕΥΗ -
ΑΝΑΒΑΘΜΙΣΗ ΤΟΥ
Ι.Ν. ΑΓΙΟΥ ΙΩΑΝΝΗ ΜΑΚΙΣΤΟΥ

Αρ. Λογ/σμού 346/001146-06

Εθνική Τράπεζα Ελλάδος

IBAN: GR.3001103460000034600114606

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΜΑΚΙΣΤΟΥ

ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1872 ΚΑΙ ΟΙ ΜΑΚΙΣΤΑΙΟΙ ΕΚΛΟΓΕΙΣ

Γράφει ο Αγαθοκλής Παναγούλιας

Σύντομη αναφορά
 Με Διάταγμα της Βουλής στις 27 Δεκεμβρίου 1871 προκηρύχθηκαν βουλευτικές εκλογές οι οποίες έγιναν στην 26 Φεβρουαρίου 1872 από την Κυβέρνηση Δημ. Βούλγαρη.
 Το σχετικό διάταγμα δημοσιεύτηκε στο ΦΕΚ 55/23.12.1871

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΑΡΙΘ. 55. 1871 ΕΤΟΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ 23 Δεκεμβρίου.
 ΣΥΝΟΨΙΣ ΤΩΝ ΕΜΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

Περί διαλύσεως της Βουλής της ενεστάσεως περιόδου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περί διαλύσεως της Βουλής της ενεστάσεως περιόδου.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α΄

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ.

Έχοντες υπ' όψιν το άρθρον 57 του Συντάγματος, διαλύομεν την Βουλήν της ενεστάσεως περιόδου. Διατάττομεν δέ συγχρόνως, ώστε οι μὲν εκλογεῖς νὰ συνέλθωσι τὴν εικοστήν ἑκτὴν Φεβρουαρίου 1872, ἡμέραν σάββατον, ἵνα ἐκλέξωσι τοὺς Βουλευτάς, κατὰ τὸν περὶ ἐκλογῆς νόμον, τὴν δὲ Βουλὴν συγκαλοῦμεν ἐν Ἀθήναις τὴν εικοστήν τετάρτην Μαρτίου ἐπιόντος ἔτους.

Τὸ Ἡμέτερον Ὑπουργικὸν Συμβούλιον θελεῖ προσυπογράψει τὸ παρὸν Διάταγμα, ὃ δὲ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργῶν θέλει δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει αὐτό.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 27 Δεκεμβρίου 1871.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ.

Δ. Γ. ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ Πρόεδρος, ΑΝΔΡΕΑΣ ΝΟΤΑΡΑΣ, Β. Κ. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ, Ν. ΠΑΠΑΜΙΧΑ-ΛΟΠΟΥΛΟΣ, Γ. ΜΠΟΥΝΗΟΥΔΗΣ, Α. Κ. ΜΕΤΑΞΑΣ.

ΕΚΛΟΓΙΚΟΣ ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ τ. ΔΗΜΟΥ ΑΡΗΝΗΣ ΤΟΥ 1871

Οι σωζόμενοι στα Γενικά Αρχεία του Κράτους εκλογικοί κατάλογοι με βάση τους οποίους έγιναν οι εκλογές του 1872 στον τότε Δήμο Αρήνης περιλαμβάνουν 15 χωριά και 1.184 ψηφοφόρους.

Η πλειονότητα των εκλογέων είναι γεωργοί. Σε όλα τα χωριά του δήμου οι εκλογείς δηλώνουν γεωργοί και μόνο στη Ζαχάρω έχουμε ένα σανδαλοποιό και δύο κτηματίες.

Η εγγραφή των εκλογέων στους καταλόγους έγινε κατά αλφαβητική σειρά, με βάση το βαπτιστικό όνομα των εκλογέων και περιλαμβάνει: Ονοματεπώνυμο, ηλικία, όνομα πατρός και επάγγελμα.

Η ηλικία πρέπει να λαμβάνεται υπόψη με επιφύλαξη γιατί οι κατάλογοι έχουν αναθεωρηθεί σε προηγούμενα χρόνια και πιθανόν να υπάρχουν και αποκλίσεις.

Ο εκλογικός κατάλογος για το χωριό Μπαράκου περιλαμβάνει 38 εκλογείς με αύξοντα αριθμό 939 έως 976.

ΕΚΛΟΓΙΚΟΣ ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ 1871 – ΔΗΜΟΣ ΑΡΗΝΗΣ ΧΩΡΙΟ ΜΠΑΡΑΚΟΥ

Χωριόν Μπαράκου.			
939	Αθανάσιος Κωνσταντιόπουλος	27	Κωνσταντίνος
940	Αναστάσιος Λαμπρόπουλος	52	Λάμπρος
941	Αθαν. Γεωργιάδης	26	Γεώργιος
942	Αριστέϊδ Δημητρακόπουλος	23	δήμος
943	Αθαν. Λουμπής	27	Γεώργιος
944	Ασημάκης Παυλόπουλος	28	Νικόλαος
945	Γεώργιος Παναγιωτόπουλος	62	Παναγιώτης
946	Γεώργ. Ασημακόπουλος	40	ασημάκης
947	Γεώργ. Παναζόπουλος	32	Παναζής
948	Γεώργ. Γιαννόπουλος	39	Ιωάννης
949	Γεώργ. Θανάσιος	28	Θάνος
950	Γεώργ. Δημητρακόπουλος	28	Δημήτριος
951	Γαλάνης Λαμπρόπουλος	26	Παναγιώτης
952	Δήμος Δημητρακόπουλος	22	Δημήτριος
953	Δημήτριος Λουμπής	26	Γεωργίος

954	Διον. Λαμπρόπουλος	37	Λάμπρος
955	Δημήτρ. Τζεμπετζής	52	Ιωάννης
956	Δημήτρ. Βλάχος	37	Γεώργιος
957	Ευστάθ. Νικολακόπουλος	36	Νικόλαος
958	Έπαμινώνδας Πόθος	27	Παναγιώτης
959	Ευστάθ. Βλάχος	29	Γεώργιος
960	Ευστάθιος Λουμπής	23	"
961	Ευστάθιος Βλάχος	22	Δημήτριος
962	Ιωάννης	25	Γεώργιος
963	Ιωάν. Παναγιωτόπουλος	27	Νικόλαος
964	Θεόδωρος Λαμπρόπουλος	23	"
965	Κωνσταντίνος Πόθος	23	Νικόλαος
966	Κανέλλος	47	Παναγιώτης
967	Κωνστ. Λαμπρόπουλος	24	"
968	Λεωνίδ. Δημητρακόπουλος	23	Ιωάννης
969	Νικόλαος	36	Παναγιώτης
970	Νικόλ. Αθανασόπουλος	62	Θανάσιος
971	Νικόλ. Παναγιωτόπουλος	47	Παναγιώτης
972	Νικόλ. Κωνσταντιόπουλος	32	Κωνσταντίνος
973	Παναγιώτης Πόθος	24	Νικόλαος
974	Παναγιώτης Λουμπής	23	Γεώργιος
975	Φώτης Ασημακόπουλος	24	ασημάκης
976	Σοφείος Δημητρακόπουλος	57	Δημήτριος

Τον κατάλογο αυτό για να είναι πιο εύχρηστος τον αντέγραψα κατά αλφαβητική σειρά επωνύμου, αναγράφοντας δίπλα σε κάθε εκλογέα και τον αύξοντα αριθμό που έχει στον κατάλογο.

A/A	A/A ΚΑΤΑΛ.	ΕΠΩΝΥΜΟ	ΟΝΟΜΑ	ΟΝΟΜΑ ΠΑΤΡΟΣ	ΗΛΙΚΙΑ	ΕΠΑΓΓΕΛΜΑ
1	970	Αθανασόπουλος	Νικόλαος	Θανάσιος	62	Γεωργός
2	946	Ασημακόπουλος	Γεώργιος	Ασημάκης	40	Γεωργός
3	975	Ασημακόπουλος	Φώτης	Ασημάκης	24	Γεωργός
4	956	Βλάχος	Δημήτριος	Γεώργιος	37	Γεωργός
5	959	Βλάχος	Ευστάθιος	Γεώργιος	29	Γεωργός
6	961	Βλάχος	Ευστάθιος	Δημήτριος	22	Γεωργός
7	962	Βλάχος	Ιωάννης	Γεώργιος	25	Γεωργός
8	941	Γεωργιάδης	Αθανάσιος	Γεώργιος	26	Γεωργός
9	948	Γιαννόπουλος	Γεώργιος	Ιωάννης	39	Γεωργός
10	942	Δημητρακόπουλος	Αριστέϊδης	Δήμος	23	Γεωργός
11	950	Δημητρακόπουλος	Γεώργιος	Δημήτριος	28	Γεωργός
12	952	Δημητρακόπουλος	Δήμος	Δημήτριος	22	Γεωργός
13	968	Δημητρακόπουλος	Λεωνίδας	Ιωάννης	23	Γεωργός
14	969	Δημητρακόπουλος	Νικόλαος	Παναγιώτης	36	Γεωργός
15	976	Δημητρακόπουλος	Χρήστος	Δημήτριος	57	Γεωργός
16	949	Θανάσιος	Γεώργιος	Θάνος	28	Γεωργός
17	939	Κωνσταντιόπουλος	Αθανάσιος	Κων/νος	27	Γεωργός
18	972	Κωνσταντιόπουλος	Νικόλαος	Κων/νος	32	Γεωργός
19	940	Λαμπρόπουλος	Αναστάσιος	Λάμπρος	52	Γεωργός
20	951	Λαμπρόπουλος	Γαλάνης	Παναγιώτης	26	Γεωργός
21	954	Λαμπρόπουλος	Διονύσιος	Λάμπρος	37	Γεωργός
22	964	Λαμπρόπουλος	Θεόδωρος	"	23	Γεωργός
23	967	Λαμπρόπουλος	Κων/νος	Παναγιώτης	24	Γεωργός
24	943	Λουμπής	Αθανάσιος	Γεώργιος	27	Γεωργός
25	953	Λουμπής	Δημήτριος	Γεώργιος	26	Γεωργός
26	960	Λουμπής	Ευστάθιος	Γεώργιος	23	Γεωργός
27	974	Λουμπής	Παναγιώτης	Γεώργιος	23	Γεωργός
28	957	Νικολακόπουλος	Ευστάθιος	Νικόλαος	36	Γεωργός
29	945	Παναγιωτόπουλος	Γεώργιος	Παναγιώτης	62	Γεωργός
30	963	Παναγιωτόπουλος	Ιωάννης	Νικόλαος	27	Γεωργός
31	971	Παναγιωτόπουλος	Νικόλαος	Παναγιώτης	47	Γεωργός
32	947	Παναζόπουλος	Γεώργιος	Παναζής	32	Γεωργός
33	944	Παυλόπουλος	Ασημάκης	Νικόλαος	28	Γεωργός
34	958	Πόθος	Επαμεινώνδας	Παναγιώτης	27	Γεωργός
35	965	Πόθος	Κων/νος	Νικόλαος	23	Γεωργός
36	966	Πόθος	Κανέλλος	Παναγιώτης	47	Γεωργός
37	973	Πόθος	Παναγιώτης	Νικόλαος	24	Γεωργός
38	955	Τζεμπετζής	Δημήτριος	Ιωάννης	52	Γεωργός

Ετσι διευκολύνεται και η εύρεση όλων των μελών κάθε οικογένειας καθώς και η εξαγωγή χρήσιμων συμπερασμάτων για τη μελέτη του οικογενειακού δέντρου κάθε οικογένειας.

Στους καταλόγους αυτούς βλέπουμε μερικά επώνυμα που δεν υπάρχουν σήμερα στη Μακίστο, είτε γιατί έφυγαν πριν πολλά χρόνια από το χωριό, είτε γιατί δεν υπήρξαν απόγονοι.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ - ΔΙΑΠΙΣΤΩΣΕΙΣ

Όπως φαίνεται και στον παραπάνω κατάλογο πολλά επώνυμα προέκυψαν από πατρωνύμια δηλ. από το βαπτιστικό όνομα του γενάρχη τους όπως στον παραπάνω κατάλογο οι με α/α 1, 2, 3, 8, 9, 11, 12, 15, 16, 17, 18, 19, 21, 28, 29, 31 και 32.

Από τα τεκμήρια αυτά (εκλογικοί κατάλογοι 1844-1852 και 1871) που παρουσιάστηκαν σε 2 δημοσιεύσεις νομίζω ότι φωτίσαμε κάποιες άγνωστες πτυχές της ιστορίας της Μακίστου και οι φίλοι Μακισταίοι θα βγάλουν χρήσιμα συμπεράσματα για τις ρίζες κάθε οικογένειας και την προέλευση μερικών επωνύμων συμπατριωτών τους.

Αγαθοκλής Προκ. Παναγούλιας
 Ιούλιος 2017

ΕΦΥΓΕ ΑΠΟ ΚΟΝΤΑ ΜΑΣ ΣΕ ΗΛΙΚΙΑ 91 ΧΡΟΝΩΝ Ο ΓΙΑΝΝΟΣ ΜΠΑΜΗΣ

Συνέχεια από τη σελ. 2

σπουδών τους και το γάμο της Γιώτας, ο Γιάννος και η Μαριωρή επέστρεψαν πάλι στη Μάκιστο. Όμως το Νοέμβριο του 1991 ο Γιάννος έμεινε χήρος αφού έφυγε από τη ζωή η Μαριωρή.

Ήταν πλέον μόνος του στο χωριό, αλλά όχι για μεγάλο χρονικό διάστημα, αφού η κόρη του η Γιώτα μαζί με τον άνδρα της τον Βασίλη Αβραμόπουλο, τον πήραν κοντά τους, στο σπίτι τους στον Κακόβατο και έτσι ζούσε πλέον εκεί, αλλά έρχονταν και στους Μπαράκου όποτε ήθελε. Με την Γιώτα έμεινε μαζί πάνω από 20 χρόνια και στον Κακόβατο ο πάντα χαμογελαστός και καλοσυνάτος Γιάννος έκανε μόνο φίλους και όλοι έχουν να πούνε έναν καλό λόγο γι' αυτόν. Ο Γιάννος ήταν πολύ περήφανος για τα παιδιά του, που σπούδασαν και εξελίχτηκαν σε ξεχωριστές και σπουδαίες προσωπικότητες. Καμάρωνε για τον γαμπρό του το Βασίλη, για την εργατικότητα και τη νοικοκυροσύνη του και το πώς τον φρόντιζε σαν πατέρα του. Καμάρωνε και για τη νύφη του την Γεωργία που τον φρόντιζε και τον περιποιούνταν και αυτή σαν πατέρα της.

Εκεί όμως που έλαμπαν τα μάτια του ήταν όταν μιλάγε για τις εγγονές του, την Ειρήνη, την Βασίλική, τη Νεφέλη, την Ίριδα και την Λήδα. Όπως έλεγε με τον δικό του ξεχωριστό τρόπο, να μην ήταν διαφορετικές προσωπικότητες, είχαν πάρει όμως από αυτόν την εγκαρδιότητα και την καλοσύνη. Αλλά και οι εγγονές του τον είχαν σαν πρίγκιπά τους, μου έχουν μείνει αξεχάστα τα γλέντια που κάναμε, που τον παίρνανε όλες και χορεύανε και μάλιστα και σύγχρονους χορούς και αυτός πρόθυμα τις ακολουθούσε.

Όμως ο Γιάννος εκτός από καλός οικογενειαρχής ήταν και ένας ξεχωριστός πολίτης του χωριού μας αλλά και πολίτης όλου του κόσμου, ένας ιδιαίτερα κοινωνικός άνθρωπος με μοναδικό επικοινωνιακό χάρισμα που σε κέρδιζε μέσα σε λίγα λεπτά. Ο λόγος του ήταν πάντα θετικός, μεστός και κυρίως συναινετικός. Δεν του άρεσαν οι κα-

βγάδες και οι εντάσεις, γι' αυτό και στα 91 χρόνια του βίου του δεν είχε πατήσει ποτέ σε δικαστήριο, ούτε καν σαν μάρτυρας. Ίσως κάποιοι να είχαν ερμηνεύσει την πραότητα του σαν αδυναμία του. Και όμως αυτή η πραότητα και οι χαμηλοί τόνοι ήταν η δική του δύναμη, γιατί έτσι είχε παντού μόνο φίλους.

Ένα άλλο χάρισμα του Γιάννου ήταν το ταλέντο του στο τραγούδι, αφού με την απaráμιλλη φωνή του μπορούσε να τραγουδάει με τις ώρες με έναν μοναδικό τρόπο και θυμόνταν τα λόγια από όλα τα δημοτικά μας τραγούδια. Δεν υπήρχε γάμος ή άλλη χαρά στο χωριό που να μην ήταν παρόν χαρίζοντας απλόχερα διασκέδαση. Όταν ήρθα γαμπρός στον Μπαράκου, είχα την τύχη να είναι γείτονάς μου ο Γιάννος. Αμέσως γίναμε φίλοι και μιλάγαμε με τις ώρες. Είχε το χάρισμα να σου διηγείται με έναν ιδιαίτερο τρόπο ιστορίες. Έτσι μέσα από τις διηγήσεις του γνώρισα όλο το χωριό. Πιο πολύ με βοήθησε να γνωρίσω τον αείμνηστο πεθερό μου τον Γιώργο Παπαδόπουλο, με τον οποίο ήταν γείτονες και παιδικό φίλοι. Μου περιέγραφε τα γλέντια τους, αλλά και την παρέα τους όταν πήγαιναν για μεροκάματο στις σταφίδες.

Τώρα θα μου επιτρέψετε να απευθυνθώ στον «ταξιδιώτη» μας.

Αγαπημένε μας μπάρμπα-Γιάννο το ευαγγέλιο της θρησκείας μας λέει «**χους ην και εις χουν απελεύσει**», που σημαίνει: «**το μόνο που μένει από αυτόν που φεύγει είναι αυτό που έκανε κατά τη διάρκεια του βίου του**».

Και εσύ μπάρμπα-Γιάννο πιστεύω ότι σε όλη τη ζωή σου έκανες το σωστό και δίκαιο.

Η αναχώρησή σου από τον περίεργο σημερινό κόσμο έδωσε σε εμάς την αφορμή να ανιχνεύσουμε μέσα από αυτά που είπαμε την πορεία της ζωής σου και την καθολική αποδοχή σου σαν ένας σωστός και τίμιος άνθρωπος που είχε δική του ιδιαίτερη προσωπικότητα, την ευγένεια, την πραότητα, το χαμόγελο και την καλοσύνη. Όμως δεν φεύγεις χωρίς να αφήσεις ίχνη. Αφησες πίσω τα παιδιά σου που σε έκαναν να ιώθεις υπερήφανος.

Ο Ντίνος και η Γιώτα μαζί με τους συντρόφους τους, το Βασίλη και τη Γεωργία, έχουν χτίσει σε γερά θεμέλια δύο υπέροχες οικογένειες. Έχουν στεριώσει καλά, οπότε μπορείς να φύγεις ήσυχος ότι οι κόποι σου δεν πήγαν χαμένοι.

Φύγε λοιπόν περήφανος και ευτυχισμένος όπως ήσουν πάντα κι εκεί που θα πας θα σε καλωσορίσουν η γυναίκα σου η Μαριωρή, κι ο μέγαλος σου αδερφός ο Κώστας. Θα έχεις καλή παρέα, θα βρεις τον κουινιάδο σου το Γιαννάκο Αθανασόπουλο, τους φίλους σου και γείτονές σου Γιώργο και Ντίνα, τον αξεχάστο φίλο μας Δημήτρη Κοκκαλιάρη αλλά και όλους τους συγχωριανούς που έφυγαν από εδώ πριν από εσένα.

Εμείς εδώ είμαστε σίγουροι ότι θα έχουν στρώσει τραπέζι, για να φάτε και να τραγουδήσετε, όπως τραγουδάγαμε κι εδώ μέχρι και πέρυσι το Πάσχα κάτω από τη μουριά. Είναι σα να ακούω να τραγουδάτε το τραγούδι της τάβλας «**μη με παίρνεις χάρε μη με παίρνεις γιατί δεν με ξαναφέρνεις...**»

Εμείς δεν θα σε ξεχάσουμε, όπως δεν θα σε ξεχάσουν τα παιδιά σου και οι σύντροφοί τους και οι εγγόνες σου. Θα σε θυμόμαστε πάντα με αγάπη και συγκίνηση. Κι όταν καθόμαστε στο τραπέζι κάτω από τη μουριά για να φάμε και να τραγουδήσουμε, θα νιώθουμε ότι ανάμεσά μας θα είσαι και εσύ. **Και όταν ακούμε το θρόισμα από τα φύλλα της μουριάς θα ξέρουμε ότι δεν είναι από τον αέρα, αλλά θα είναι η ψυχούλα σου που θα μας συντροφεύει γλυκοτραγουδώντας.**

Μια τελευταία χάρη, προσωπική μπάρμπα-Γιάννο, αν δεις τον αδερφό μου το Σωτήρη πες του ότι δεν τον ξεχάσα ούτε μια στιγμή και τον θυμάμαι πάντα.

Ακριβέ μας μπάρμπα-Γιάννο μια μέρα σαν και αυτή, που η φύση έχει ανθήσει, σε αχαιρετάμε με το αγαπημένο σου τραγούδι, «**ο κάμπος επρασίνησε απ' τα πολλά τραγούδια...**».

Καλό σου κατευόδιο, θα σε θυμόμαστε πάντα.

**Ο αγαπημένος σου γείτονας και φίλος
Παναγιώτης Γιάχος**

Ο αγαπητός φίλος της «ΜΑΚΙΣΤΙΑΣ» Φώτης Θανάσουλας και επί σειρά ετών Πρόεδρος του Συλλόγου της Πλατιάνας μας έστειλε το παρακάτω:

Αποχαιρετισμός του αγαπημένου μας Θείου Νικήτα Κων/νου Θανάσουλα

Τι να είναι η ζωή μας; Όνειρο! Κι εμείς; Ψυχές στο χρόνο. Το έζησες αγαπημένε μου θείε το όνειρο και έγινες ψυχή στο χρόνο. Ζεις πια παντού. Τριγυρνάς όπου θέλεις. Συναντάς όποιον θέλεις. Δε χρειάζεσαι κανέναν να σε μεταφέρει, πετάς και φτάνεις. Φτάνεις εκεί που γεννήθηκες, στον τόπο όπου μεγάλωσες, ανδρώθηκες και αγάπησες πολύ. Πατέρα δε γνώρισες, μου έλεγες, ήσουν δε ήσουν δυο χρονών, που έφυγε. Άφησε πίσω του μεγάλη φαμίλια. Τον θείο παπά Δήμο, εσένα και πέντε αδύναστα, καθώς συνηθίζεται στον τόπο μας να λένε τα κορίτσια. Τυχερός στην ατυχία σου. Τελευταίο παιδί στην οικογένεια. Πήγες σχολείο, σπιρτάδα το μυαλό σου. Και εκεί που όλοι οι άλλοι δούλευαν σκάβοντας με τα νύχια την άγονη γη, εσένα ο αδελφός σου σε έστειλε στο Σχολαρχείο. Έμαθες γράμματα πολλά για την εποχή σου. Κι ύστερα ήλθε το όνειρο. Να φύγεις να αξιοποιήσεις τις γνώσεις σου να βοηθήσεις τα αδύναστα. Και το όνειρο έμεινε όνειρο. Γερμανικά στρατεύματα παρελαύνουν. Ξανά πείνα, δυστυχία, κατοχή. Και μετά εκείνα τα μισαλλόδοξα χρόνια του εμφυλίου. Τότε έριξες το δισάκι σου στον ώμο και πήρες τον δρόμο τον μακρινό, τον άγνωστο. Έπιασες τη ζωή από τα μαλλιά. Την ταρακούνησες δυνατά. Στο διάβα σου συνάντησες τη θεία μας τη Νούλα. Ω! Θεέ μου πόσο τυχερός!

Απέκτησες το ζεϊδωρον. Το σπιτάκι σας μικρό κι απέριττο. Κι όμως γέμιζε πάντα και γινότανε μεγάλο, χωρούσε πολλούς, αδέρφια, ανίψια, συγχωριανούς αμέτρητους να φαν, να πιουν, να κοιμηθούν και να βοηθηθούν. Η πόρτα ορθάνοικτη, το τραπέζι και το κρεβάτι στρωμένα, κανείς μα κανείς δεν τη βρήκε κλειστή. Ανήσυχο πνεύμα, γίνεσαι μαζί με άλλους συμπατριώτες μας ένας από τους ιδρυτές του Συλλόγου των Πλατιανών το έτος 1956 στην Αθήνα. Ο Σύλλογός μας σε τιμά σήμερα και σε ευγνωμονεί. Σε ευγνωμονούν και όλοι οι συμπατριώτες σου, γιατί ως διοικητικό μέλος του Συλλόγου θεμελιώσατε και ανεγείρατε την Αγία Τριάδα την εκκλησία του χωριού μας. Μα στη δύση της ζωής σου δεν σταματάς σε αυτά, το παιδικό σου όνειρο το πραγματοποιείς αναστηλώνοντας εκ θεμελίων το ξωκλήσι στο τρίσβατο με το προσκυνητάρι του Αγίου Παντελεήμονος. Προσκύνημα του οδοιπόρου και δοξασία του ταξιδιώτη. Όλα αυτά με δικές σου οικονομίες και δωρεές ανθρώπων, που στηρίζονταν στην εντιμότητά σου. Με τη θεία μου τη Νούλα αποκτήσατε ένα γιο. Τον Κώστα, τον δικό μας Κώστα που σπούδασε γιατρός. Ευτυχίσατε να τον καμαρώσετε παντρεμένο με τη Νότα μας, τη δική μας Νότα, τη γιατρίνα μας, που έχει πάντα να πει ένα καλό λόγο για όλους μας. Που σε στήριξε όταν

τόσο γρήγορα και άδικα, έχασες τη σύντροφο σου. Σας χάρισαν τρία χαρισματικά εγγόνια. Τον Νικήτα μας τον γιατρό μας, τον Σπύρο και την Ιωάννα τους φαρμακοποιούς μας. Στέκονται εδώ μπροστά στο σκηνωμά σου όλοι. Η μικρή δισηγγονή σου ονειρεύεται τον προπάππου της. Δεν έχουν όλοι τούτη τη στιγμή παρά να ζουν τις θύμησης αγάπης που τους χάρισσατε. Εσύ πολυαγαπημένε μου θείε έδωσες το ζην και τα παιδιά σου και τα εγγόνια σου ανταπέδωσαν το ευ ζην ως τα βαθιά σου γεράματα. Σήμερα διανύεις τον δρόμο τον αλαργινό. Οδυνηρή, σκληρή, ανείπωτα πικρή, η είδηση του θανάτου σου. Τρεις γενιές Θανασουλαίων στηρίζονταν σε μια κολώνα. Κι αυτή ήσουν εσύ. Ο αιωνόβιος. Σήμερα είναι σαν να κηδεύουμε εκ νέου τους γεννητορές μας. Ας είναι μακαρία σου η οδός. Δώσε χαιρετίσματα σε όλους που θα συναντήσεις. Πεζ τους σας αγαπάμε... Καλό σου ταξίδι αγαπημένε μας θείε. Το χώμα που θα σε σκεπάσει ελαφρύ. Και να θυμάσαι πάντα ότι σε αγαπάμε... Στα αγαπημένα μας ξαδέλφια και ανίψια μας ευχόμαστε να πάρουν τα χρόνια σου, να σε θυμούνται πάντα και να ξεπεράσουν τα 102 χρόνια που έζησες. Αιωνία σου η μνήμη.

**Τα ανίψια σου Βιργινία
και Φώτης Θανάσουλας**

«Ο ρόλος που έπαιξε το Δημοτικό Τραγούδι στην Επανάσταση»

Όταν η ιστορία γράφεται με δημοτικό τραγούδι

Ο ρόλος που έπαιξε το δημοτικό τραγούδι στην Επανάσταση, προσδιορίστηκε με απόλυτη ακρίβεια από τον πρωταγωνιστή αυτής της Επανάστασης, κλέφτη από τα είκοσι του χρόνια, και για και απόγονο κλεφτών και αρματωλών προγόνων, το Γέρο του Μωριά, που είπε:

«Μία φορά όταν επήραμεν το Ναύπλιον, ήλθεν ο Άμιλτον [δηλαδή ο Άγγλος Αντιναύαρχος] να με ιδή. Μού είπε ότι "πρέπει οι Έλληνες να ζητήσουν συμβιβασμό και η Αγγλία να μεσιτεύση". Εγώ του αποκρίθηκα ότι: - "Αυτό δεν γίνεται ποτέ, ελευθερία ή θάνατος. Εμείς, καπετάν Άμιλτον, ποτέ συμβιβασμόν δεν εκάμαμεν με τους Τούρκους. Άλλους έκοψε, άλλους εσκλάβωσε με το σπαθί και άλλοι, καθώς εμείς, εζούσαμεν ελεύθεροι από γενεά σε γενεά. Ο βασιλέας μας εσκοτώθη, καμμία συνθήκη δεν έκαμε. Η φρουρά του είχε παντοτεινόν πόλεμον με τους Τούρκους και δύο φρούρια ήτον πάντοτε ανυπότακτα". Με είπε: - "Τοιά είναι η βασιλική φρουρά του, ποιά είναι τα φρούρια;" - "Η φρουρά του βασιλέως μας είναι οι λεγόμενοι Κλέφτες, τα φρούρια, η Μάνη και το Σούλι και τα βουνά". Έτσι δεν με ωμίλησε πλέον».

Είπε, δηλαδή, ο Κολοκοτρώνης, από το δεύτερο κιάλας χρόνο της Επανάστασης, ότι οι κλέφτες που είχαν μεταβάλει τα βουνά της πατρίδας τους σε απάτητα κρησφύγετα και φρούρια της ελευθερίας είναι εκείνοι που και τώρα, όπως τότε, συνεχίζουν τον πόλεμο με τους Τούρκους, απογόνους του άλλοτε Πορθητή της Βασιλεύουσας, και όπως τότε ο τελευταίος αυτοκράτορας αρνήθηκε την παράδοση της Πόλης στο βάρβαρο επιδρομέα και πρόσφερε θυσία τη ζωή του περιφρονώντας τα προσφερόμενα από τον κατακτητή ανταλλάγματα, έτσι και οι νεότεροι απόγονοι αυτών ακολουθούν την ίδια γενναίοψυχη και ασυμβίβαστη συμπεριφορά.

Η συμπεριφορά αυτή φθάνει με απόλυτη θεματική ταύτιση και εμφανή συνάφεια ακόμη και στην υπερήφανη θέληση του περικυκλωμένου από τους Τούρκους εισβολείς Αυτοκράτορα και του επαναστατημένου πληγωμένου Κλέφτη, όταν και οι δύο ζητούν να μην τους μολύνει το ξίφος του κατακτητή, αλλά να τους πάρει το κεφάλι κάποιος από τους Χριστιανούς, όπως ζήτησε εναγωνίως ο Παλαιολόγος και όπως αναφέρεται το ίδιο και στο ισοδύναμο δημοτικό τραγούδι:

*Που είσαι καλέ μου αδελφέ, πολυαγαπημένε,
γύρισε πίσω πάρε με, πάρε μου το κεφάλι,
να μην το πάρη η παγανιά και ο Γιουσουφ Αράρης
και μου το πάη στα Γιάννινα, τ' Αλή Πασά του σκύλου.*

Πράγματι, ο ρόλος του Δημοτικού Τραγουδιού, του Κλέφτικου, κυρίως, είναι βασικός συντελεστής της Παλιγγενεσίας αφού σ' αυτό υπάρχει διάχυτη η μνήμη της αγωνιστικής και αναμφισβήτητης ιστορικής συνέχειας σε όλες τις στιγμές του Ελληνισμού από τις τραγωδίες του μέχρι τους θριάμβους του. Από τους **παιάνες** και τα εμβατήρια της λαϊκής ποίησης των Περσικών Πολέμων «*Ίτε παίδες Ελλήνων, ελευθερούτε πατρίδα... νυν υπέρ πάντων ο αγών*» και τους ενδιάμεσους σταθμούς της πορείας του, τα **Ακριτικά**, με τους φρουρούς των συνόρων στον Πόντο, την Καππαδοκία, τον Ευφράτη, μέχρι τα **Ιστορικά**, όπως οι «**Θρήνοι**» για την Άλωση, όπου εκφράζεται η εγκαρτέρηση για την εθνική συμφορά, αλλά ταυτόχρονα και η βεβαιότητα του υπόδουλου Γένους για την απολύτρωση από τα δεσμά, όπως και έγινε. Και στη συνέχεια του Ελληνισμού έχουμε τα περίφημα **Κλέφτικα τραγούδια**, δημιουργήματα της Τουρκοκρατίας, μετά τον 16ο αι., που φέρνουν μέσα τους απόφιο και ανόθευτο το ελληνικό φρόνημα και το διαχρονικό ελληνικό ήθος. Στα Κλέφτικα είναι διάχυτη η προετοιμασία του ένοπλου αγώνα. Είναι εθνικά μνημεία στα οποία αποτυπώνονται σχεδόν αναλλοίωτα τα χαρακτηριστικά του ελληνικού εθνικού χώρου, στις διαστάσεις της ελληνικής γης του Μ. Αλεξάνδρου και της Βυζαντινής Αυτοκρατορίας, δηλαδή της ελληνικής πατρίδας και όχι στα όρια που την ήθελαν οι Φιλέλληνες.

Η πατρίδα, λοιπόν, των Δημοτικών Τραγουδιών ξεκινάει από τις ναυμαχίες και μάχες από τη Σαλαμίνα και τον Πόντο και εκτείνεται στην Πόλη, τη Μακεδονία και την Αδριανούπολη για να περάσει αργότερα με τα Κλέφτικα στην Πελοπόννησο, τη Στερεά, την Ήπειρο, τη Θεσσαλία και τη Μακεδονία. Οι Έλληνες αντιμετώπισαν πάντα τους εχθρούς τους και το πλήθος των παντοειδών εισβολέων, εξιστορώντας και τραγουδώντας τα γεγονότα με τα λαϊκά τραγούδια της εκάστοτε εποχής τους. Τραγουδήθηκαν παντού όπου υπήρχε Ελληνορθόδοξη ψυχή στη Θράκη, Μακεδονία, Ρούμελη, Μωριά, Νησιά, Πόντο και μαρτυρική Κύπρο.

Από το Διγενή, την ακατάλυτη ψυχή των Σαλαμινίων που στην Εφτάλοφη έφερε το σπαθί των Ελλήνων, κατά τον Παλαμά, γίνεται το πέρασμα στον δημοτικό θρήνο:

*Πήραν την Πόλη, πήραν την, πήραν τη Σαλονίκη!
Πήραν και την Αγιά Σοφιά, το μέγα μοναστήρι.*

και σε λίγο:

*Ο Θεωδώρακης κάθεται στις Ζάκυνθος το κάστρο
Βλέπει την Αλωνίσταινα, το δόλιο Λιμποβίσι
Τον πήρε το παράπονο και κάθεται και κλέει.*

Σιγά σιγά, όμως, έρχονται και τα πρώτα μηνύματα του ξεσηκωμού.

Αχός βαρύς ακούεται, πολλά τουφέκια πέφτουν

και ξαναζωντανεύει το παράγγελμα του Διάκου:

*«Καρδιά, παιδιά μου, φώναξε παιδιά μη φοβηθήτε,
σταθήτε αντρεία σαν Έλληνες και σα Γραικοί σταθήτε»*

και τότε:

*Κρυφά το λένε τα πουλιά κρυφά το λεν τ' αηδόνια,
κρυφά το λείει ο γούμενος από την άγια Λαύρα:
'παιδιά για μεταλάβετε, για ξεμολογηθήτε'
δεν είν' ο περσινός καιρός κι' ο φετεινός χειμώνας.
Μας ήρθε γη άνοιξη πικρή, το καλοκαίρι μαύρο,
γιατί σηκώθη πόλεμος και πολεμάν τους Τούρκους.
Να διώξουμε' όλη την Τουρκία ή να χαθούμε ούλοι.*

Και έρχεται ο θρίαμβος:

*Πήραν τα κάστρα, πήραν τα, πήραν και τα ντερβένια
πήραν και την Τριπολιτσά, την ξακουσμένη χώρα.*

Το τραγούδι δείχνει την αδιάκοπη ηρωική φυλετική συνέχεια και την εθνική καταγωγή σε πράξεις και συμπεριφορές. Το πρώτο σκίτημα των ψυχών έδωσε το Δημοτικό τραγούδι και η Χριστιανική Πίστη. Υπήρξε συντελεστής κύριος και εμπνευστής της εθνικής παλιγγενεσίας και εξιμνύσε τις ηρωικές πράξεις των Κλεφτών, καταπολεμούσε το φόβο, γεννούσε την ελπίδα και οδηγούσε τους νέους στα απάτητα κορφοβούνια.

*«Κάθε κορφή και φλάμπουρο, κάθε κλαδί και κλέφτης»
«Μετριούνται οι Τούρκοι τρεις φορές και λείπουν τρεις χιλιάδες
Μετριούνται τα κλεφτόπουλα και λείπουν τρεις λεβέντες».*

Η προγονική αξιοπρέπεια είχε εξιμύσει από νωρίς τις ψυχές και τις είχε οδηγήσει να εκφράσουν τον άφραστο ελληνικό πατριωτισμό και τη βαθιά και πλούσια ευαισθησία της προσφοράς.

Ακούγεται έτσι η φωνή του Γέρου του Μωριά, σ' ένα τραγούδι που ο ίδιος σχεδίασε:

*Καλά τρώμε και πίνουμε και λιανοτραγουδάμε
δεν κάνουμε κι ένα καλό, καλό για την ψυχή μας;
Να πάμε να φυλάξουμε στην τρίχας το γιοφύρι
που θα διαβή ο Βόιβοντας με τους αλυσσομένους
να κόψουμε τις άλυσσες να βγούν οι σκλαβωμένοι.*

Τα αριστουργήματα του Τουρκοκρατούμενου λαού, τα Δημοτικά του τραγούδια, γεννούσαν το δάκρυ αλλά άναβαν και τον πατριωτικό ενθουσιασμό και οδήγησαν στην εθνική δόξα. Το δημοτικό τραγούδι γίνεται κατά τον Παλαμά ο καθρέφτης της ψυχής της Ελλάδας και αυτό οδήγησε στην Επανάσταση του Εικοσιένα και αυτό καταγράφει τα ιστορικά γεγονότα, αφού Αρματωλοί και Κλέφτες δίδαξαν επί χρόνια τον ατέλειωτο κατά των τυράννων κλεφτοπόλεμο.

Κατά τον Ακαδημαϊκό και ποιητή Σωτήρη Σκίπη «*όποιος θέλει να νοιώσει το θαύμα του Εικοσιένα, μαζί με την ιστορία, ας μελετάει και τα κλέφτικα τραγούδια. Αυτά θα τον μεταφέρουν στην προεπαναστατική Ελλάδα. Αυτά θα του δώσουν κάποια ιδέα της κλεφτουριάς που αποτελούσε μια ξεχωριστή Ελλάδα μέσα στην Ελλάδα που είχε πάρει τα βουνά για να ζήσει ελεύθερη και για να προετοιμάσει τη λευτεριά και της άλλης, της Ελλάδας του κάμπου*».

Και το θαύμα έγινε. Ο αναλόγιος λαός τα αγάλιασε, τα ενστερνίστηκε και έτσι δημιούργησε το Εικοσιένα. Φλυαρούν όσοι θέλουν να θεωρούν το υπέρλαμπρο αυτό Ελληνορθόδοξο κίνημα αντίλαλο της Γαλλικής Επανάστασης, ενώ είναι βγαλμένο από τα κόκκαλα των Ελλήνων τα ιερά. «*Η δική μας Επανάσταση δεν μοιάζει με καμία άλλη*», βροντοφώνησε ο Κολοκοτρώνης.

Ο Έλληνας δημοτικός ποιητής τραγουδάει τα περιστατικά καλά ή κακά ενός κλέφτη, ενός ήρωα, τη νίκη ή το θάνατο και έτσι γράφει την ιστορία τους. Δεν έχει τίποτε το υπερφυσικό ή μυθικό, όπως συμβαίνει στα Βαλκανικά δημοτικά τραγούδια, που τόλμησαν μερικοί αμαθείς να τα παρομοιάσουν με τα ελληνικά.

Όλη η ελληνική ιστορία και κυρίως αυτή του Εικοσιένα γράφεται στα τραγούδια και αντίστοιχα, δημιουργείται η ιστορία από τα τραγούδια, που οδηγούν σε ηρωικές πράξεις. Την ιστορία έγραψαν πρώτα, πριν το ξεσηκωμό, στα βουνά της Ελλάδας, σ' όλο το διάστημα που ακολουθούσε την Άλωση της Πόλης. Δεν έχασε ποτέ την ελπίδα ο Έλληνας, δεν έπαψε ούτε στιγμή να χύσει το αίμα του σε φοβερούς άνισους αγώνες για να φέρει την ποθητή Ανάσταση.

Μαρία Μαντούβαλου - Καθηγήτρια Φιλοσοφικής Σχολής Παν/μίου Αθηνών

Από την ομιλία της στην Αίθουσα του Φιλολογικού Συλλόγου «Παρνασσός» με θέμα: «Ο ρόλος που έπαιξε το Δημοτικό Τραγούδι στην Επανάσταση»

Σημ. «ΜΑΚΙΣΤΙΑΣ»: Το άρθρο της κ. Μαντούβαλου θα ολοκληρωθεί στα επόμενα δύο φύλλα της «ΜΑΚΙΣΤΙΑΣ».

Συνέχεια στο επόμενο φύλλο

29 ΙΟΥΛΙΟΥ 2017

2^ο ΠΑΝΗΛΕΙΑΚΟ ΑΝΤΑΜΩΜΑ ΟΜΟΓΕΝΩΝ

Ο Δήμος Ήλιδας με πρωτοβουλία του Δημάρχου κ. **Χρήστου Χριστοδουλόπουλου** διοργανώνει για δεύτερη χρονιά Πανηλειακό Αντάμωμα Ομογενών στην οικία Τατάνη στην Αμαλιάδα το **Σάββατο 29 Ιουλίου 2017 και ώρα 21:00**. Ως γνωστόν πρόκειται για την ιστορική οικία της οικογένειας του **Πέτρου Τατάνη**, του πρώτου εκδότη και ιδρυτή της μεγάλης Ομογενειακής εφημερίδας των ΗΠΑ «**Εθνικός Κήρυξ**». Είμαστε βέβαιοι ότι οι ομογενείς θα τιμήσουν με την παρουσία τους την εκδήλωση αυτή ώστε να γίνει θεσμός για την Ήλεια μας.

Δέκα χρόνια μετά... λίγες σκέψεις...

Συνέχεια από τη σελ. 1

Ο Μακισταίος χαίρεται και κεινος με την αναγέννηση της φύσης, την παρακολουθεί διαρκώς. Τα πεύκα στον Λαπίθα μεγαλώνουν σιγά, σιγά και να ... οι ελιές μας άρχισαν να αποδίδουν καρπούς, χρόνο με το χρόνο καλύτερα, και τα κυπαρισσάκια ψηλώνουν και κείνα και οι κουτσουπιές το Πάσχα φαίνονται ανθισμένες και η γη την άνοιξη γεμίζει και πάλι αγριολούλουδα.

Δεν μπορεί όμως να ξεχάσει ότι το σπίτι του **Νιόνιου** και της **Ελένης**, αν και έμεινε άθικτο από τη φωτιά, από τότε δεν άνοιξε ξανά ποτέ. Το σπίτι του **Νίκου** και της **Μαριγούλας**, άθικτο κι αυτό, με τα μπλε παράθυρά του, σφραγίστηκε και κείνο και η **Γιαννιά** δεν είδε ποτέ το καινούργιο σπίτι που της έφτιαξαν...

Ο Μακισταίος δεν μπορεί να ξεχάσει τα αιωνόβια δέντρα, σημεία αναφοράς στα τοπωνύμια του χωριού, τον πλάτανο στον Αϊ Γιώργη, τον Λουμπαϊκό ασφένταμο, την πεύκα στα Γιαννακείκα, την

ελιά του Ντούζου και τόσα αναρίθμητα... Και στον οικισμό πώς να ξεχαστεί η σμιλευμένη πέτρα, τα θαυμαστά αγκωνάρια, τα ξύλινα δοκάρια πάνω από τα παράθυρα και τις πόρτες, που σκεπάστηκαν όλα με τον σοβά και έγιναν καινούργια ομοιόμορφα σπίτια. Να ξεχάσει ότι σε τούτο το χωριό υπήρχαν αμπάρια, βαρέλια, αλέτρια, λεβέτια, αργαλειοί, κοφίνια, σαμάρια, ένας ολόκληρος αγροτικός πολιτισμός που έγινε στάχτη...

Μα πάνω από όλα οι σχέσεις των ανθρώπων. Σε κείνη τη δίνη δοκιμάστηκαν οι αντοχές της μικρής κοινότητας, αποδομήθηκαν οι ανθρώπινες σχέσεις, σε κείνα τα δύσκολα, πρώτα χρόνια μετά τη φωτιά και μείνανε πληγές ανεξίτηλες σε πολλούς ανθρώπους, που δύσκολα επουλώνονται.

Η δυσκολία αντιμετώπισης μιας ακραίας πρωτόγνωρης κατάστασης, ενώ θα μπορούσε να είναι αφορμή συσπείρωσης των ανθρώπων, έγινε αφορμή διάλυσης του κοινωνικού ιστού. Κατηγορήθηκαν άδικα άνθρωποι, γιατί διατύπωναν διαφορετικές προτάσεις για την αντιμετώπιση της κρίσης, απει-

λήθηκαν ή και εξοστρακίστηκαν, ειπώθηκαν πικρές κουβέντες. Και τούτο είναι ίσως η αιτία, μετά από μια τέτοια ολοκληρωτική καταστροφή, που στη Μάκιστο έγιναν τόσα λίγα. Γιατί έλειψε η ομοψυχία. Το μεγάλο έργο των ευεργετών κάλυψε μόνο τα σπίτια, πραγματικά ένα σημαντικό μέρος της αναγέννησης. Δεν απαιτήθηκε από την πολιτεία και δεν διεκδικήθηκε, τότε που έπρεπε, τίποτα παραπάνω. Και η Μάκιστος, δέκα χρόνια μετά, στερείται βασικών υποδομών, και βρίσκεται στην ίδια θέση ή και χειρότερη από πριν τις φωτιές, να αναζητά λύσεις σε προβλήματα που υπήρχαν δεκαετίες πριν (δρόμος, αποχέτευση, δίκτυο ύδρευσης κ.λπ.).

Τα μαθήματα αλληλεγγύης που μας έδωσαν οι απλοί άνθρωποι, οι ανώνυμοι χωρίς προσωπικά οφέλη που έσπευσαν κοντά μας σε κείνες τις δύσκολες ώρες ας μην ξεχαστούν...

Στη Μάκιστο που σήμερα αναζητά την ίδια την ιστορική της μνήμη, την ίδια την ψυχή της.

Δήμητρα Κοκκαλιάρη

Η ΒΟΗΘΕΙΑ ΤΗΣ Ι. Μ. ΤΡΙΦΥΛΙΑΣ & ΟΛΥΜΠΙΑΣ ΤΟ 2007

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Τριφυλίας και Ολυμπίας κ. κ. Χρυσόστομος (λόγω συμπλήρωσης 10 χρόνων από τις φωτιές) μας απέστειλε το παρακάτω φυλλάδιο που παρουσιάζει τη βοήθεια της Ιεράς Μητρόπολης προς τους πυρόπληκτους αμέσως μετά τις φωτιές του 2007. Ένα πραγματικά μεγάλο έργο για ολόκληρη την περιοχή της Μητρόπολης αλλά και τη Μάκιστο.

Θυμηθείτε λοιπόν:

ΠΙΝΑΚΑΣ ΧΡΗΜΑΤΩΝ ΠΟΥ ΔΟΘΗΚΑΝ ΣΤΟΥΣ ΠΥΡΟΠΑΘΕΙΣ ΜΕΣΩ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ

	ΕΣΟΔΑ (ΕΥΡΩ)		ΕΞΟΔΑ (ΕΥΡΩ)
Ι. ΣΥΝΟΔΟΣ	50.000	ΕΠΙΔΟΜΑ ΠΥΡΟΠΛ. ΦΟΙΤΗΤΩΝ	340.000
Ι. ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΙΣ	315.330	ΕΝΙΣΧΥΣΗ ΠΥΡΟΠΛ. ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΩΝ	51.127
ΣΥΛΛΟΓΟΙ	112.445	ΓΙΑ ΖΩΟΤΡΟΦΕΣ	169.374
- ΕΝΟΡΙΕΣ - ΜΟΝΕΣ - ΚΛΗΡΙΚΟΙ	111.167	ΓΙΑ ΕΜΦΙΑΛ. ΝΕΡΟ	29.913
ΙΔΙΩΤΕΣ	70.034	ΕΡΓΑΤΙΚΑ - ΜΕΤΑΦΟΡΙΚΑ	59.860
		ΦΙΛΟΞΕΝΙΑ	940
		ΤΡΑΠΕΖ. - ΤΑΧΥΔΡ. ΕΣΟΔΑ	2.364
		ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ	1.297
ΣΥΝΟΛΟ ΕΣΟΔΩΝ	658.976	ΣΥΝΟΛΟ ΕΞΟΔΩΝ	654.875
		ΥΠΟΛΟΙΠΟΝ	4.101

«Διήλθομεν διά πυρός και ύδατος,
Δόξα τῷ Θεῷ πάντων ἕνεκεν»

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΤΡΙΦΥΛΙΑΣ & ΟΛΥΜΠΙΑΣ

ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΠΡΟΣΦΟΡΑΣ
ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΠΥΡΟΠΛΗΚΤΟΥΣ ΤΗΣ ΟΛΥΜΠΙΑΣ

Η ΒΟΗΘΕΙΑ ΤΗΣ Ι. Μ. ΤΡΙΦΥΛΙΑΣ & ΟΛΥΜΠΙΑΣ ΤΟ 2007

Συνέχεια από τη σελ. 6

Ευλαβέστατοι κληρικοί,
Χριστιανοί μου αγαπητοί,

Η πύρινη λαίλαπα, που σάρωσε τον παρελθόντα Αύγουστο τίν μοναδικού φυσικού κάλλους έπαρξια της Όλυμπιας, άφησε πίσω της μαυρίλα και συμφορά, θλίψη και άγνια, καταστροφές και θύματα.

Τις δύσκολες αυτές στιγμές η τοπική μας Έκκλησία, σάν στοργική μητέρα, στάθηκε κοντά στα δεινώς δοκιμαζόμενα παιδιά της. Η συμπαράσταση αυτή δέν περιορίστηκε μόνο στήν ήθικη και πνευματική ύποστήριξη. Έπεκτάθηκε και στήν υλική προσφορά, προκειμένου οι πληγέντες νά βοηθηθούν στήν κάλυψη τών δξύτατων βιοτικών αναγκών και προβλημάτων τους.

Από τίν πρώτη ήμερα της πυρκαϊάς οργανώθηκε τό Κέντρο διανομής ανθρωπιστικής βοήθειας στόν Ί. Ναό Αγίου Παντελεήμονος Ζαχάρως, μέσω του οποίου διακινήθηκαν εκατοντάδες τόννοι τροφίμων και άλλων ειδών πρώτης ανάγκης. Μιά ομάδα συνεργατών και έθελοντών εργάστηκε όλη αυτή τίν περίοδο, από τίν 26η Αύγουστου μέχρι σήμερα, γιά νά παραλαμβάνονται και νά προωθούνται σέ όλες τίς πυρόπληκτες περιοχές, τά αγαθά που ή αγάπη τών συνανθρώπων μας από κάθε μεριά της Ελλάδος και από το έξωτερικό μας έστειλε. Έκτός αυτών, πολλοί τόννοι ανθρωπιστικής βοήθειας διανεμήθηκαν κατευθειάν από άλλες Ίερές Μητροπόλεις, σέ συνεννόηση και συνεργασία μέ τη δική μας Μητρόπολη. Συγκεντρώθηκε επίσης ένα αρκετά μεγάλο χρηματικό ποσό, τό οποίο διατέθηκε σέ αγορά ειδών και σέ επιδόματα πρός πυροπλίκτους.

Τέσσερεις μήνες μετά, προβαίνουμε στή δημοσίευση ενός απολογισμού της ανθρωπιστικής αυτής βοήθειας της Ίερās Μητροπόλεως. Ο απολογισμός αυτός δεν έχει σκοπό νά προβάλει το έργο που συντελέστηκε. Όλον αυτό τον καιρό έπιμελώς άποφύγαμε τά φάτα της δημοσιότητας, πιστεύοντας ότι ή όποια συνεισφορά μας στήν ανακούφιση του πόνου και της ανάγκης τών πυροπαθών αδελφών μας ήταν καθήκον και ύποχρέωσή μας. Άλλωστε άποτελεί ευαγγελική έπιταγή ή «έν κρυπτώ» προσφορά της αγάπης. Έπειδή όμως ζούμε σε εποχή έλλείψεως έμπιστοσύνης και άμφισβητήσεως τών πάντων, γιά νά υπάσχει άπόλυτη διαφάνεια και καθαρότητα, προβαίνουμε στή δημοσίευση τών γενικών στοιχείων της διαχειρίσεως της περιόδου αυτής, ώστε όλοι νά γνωρίζουν πόσα και ποιά είδη έχουν διατεθεί. Όποιος ενδιαφέρεται γιά περισσότερες λεπτομέρειες, μπορεί νά ζητήσει από τά Γραφεία της Ίερās Μητροπόλεως αναλυτικά στοιχεία και άποδείξεις γιά κάθε είδος, από ποδ προήλθε, ποιός τό προσέφερε, ποδ δόθηκε κοκ.

Αισθάνομαι τίν ανάγκη νά ευχαριστήσω εκ βάθους καρδιάς τούς εκατοντάδες δωρητές, που προσέφεραν άρωγοί και συμπαραστάτες μας και μέ τά δώρα της αγάπης τους άπάλυναν τόν πόνο μας, ανακούφισαν τίς πληγές μας, μας στήριξαν στά πρώτα βήματα της προσπάθειας νά ξαναφτιάξουμε τή ζωή μας. Χρέος μου επίσης θεωρώ έπιτακτικό, εκθύμως νά έπαινέσω και θερμώς νά ευχαριστήσω τούς συνεργάτες μας και τούς έθελοντές, που εργάσθηκαν άτέλειωτες ώρες στό έπίσημο και ύπεύθυνο έργο της παραλαβής και διανομής της ανθρωπιστικής βοήθειας.

Βεβαίως γνωρίζω, ότι, παρ' όλη μας τίν προσπάθεια νά προσφέρουμε ό,τι τό καλύτερο, υπήρξαν λάθη και παραλείψεις. Γιά τίς έλλείψεις αυτές και τίς αδυναμίες μου ζητώ τίν κατανόηση και τή συγγνώμη σας.

Ευχέτης πρός τόν Έπιφανέντα Κύριόν μας

Η Τριφυλία και Ολυμπία
Χρυσόστομος

ΠΙΝΑΚΑΣ ΔΙΑΝΕΜΗΘΕΝΤΩΝ ΕΙΔΩΝ ΣΤΟΥΣ ΠΥΡΟΠΛΗΚΤΟΥΣ ΑΠΟ ΤΟ ΚΕΝΤΡΟ Ι.Ν. ΑΓ. ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΟΝΟΣ 26/08/2007 - 22/12/2007

ΕΙΔΟΣ	ΠΟΣΟΤΗΤΑ	ΜΟΝ. ΜΕΤΡ.	ΕΙΔΟΣ	ΠΟΣΟΤΗΤΑ	ΜΟΝ. ΜΕΤΡ.
ΖΥΜΑΡΙΚΑ	9.542,50	kg	ΠΑΝΕΣ	335,00	τμχ
ΜΑΚΑΡΟΝΙΑ	94.018,20	kg	ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ	769,00	τμχ
ΡΥΖΙ	36.610,80	kg	ΣΧΟΛΙΚΑ	5.020,00	τμχ
ΟΣΠΡΙΑ	9.260,50	kg	ΗΛΕΚΤΡΙΚΕΣ ΣΥΣΚΕΥΕΣ	35,00	τμχ
ΓΑΛΑ	47.789,50	kg	ΕΠΙΠΛΑ	57,00	τμχ
ΝΕΡΟ	111.785,50	kg	ΠΑΙΔΙΚΑ ΚΑΡΟΤΣΙΑ/ΡΙΛΑΞ	18,00	τμχ
ΚΟΝΣΕΡΒΕΣ	6.920,00	τμχ	ΔΙΑΦΟΡΑ ΕΙΔΗ ΤΡΟΦΙΜΩΝ/Ι.Μ. ΑΙΤΩΛΙΑΣ	22.000,00	kg
ΦΡΥΓΑΝΙΕΣ	1.409,00	τμχ	ΔΙΑΦΟΡΑ ΕΙΔΗ ΤΡΟΦΙΜΩΝ/Ι.Μ. ΦΘΙΩΤΙΔΟΣ	4.000,00	kg
ΜΠΙΣΚΟΤΑ/ΓΛΥΚΑ	3.483,50	τμχ	ΔΙΑΦΟΡΑ ΣΧΟΛΙΚΑ ΙΕΡΑΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚ. ΚΡΗΤΗΣ	2,00	κούτες
ΛΑΧΑΝΙΚΑ/ΦΡΟΥΤΑ	6.722,50	kg	ΚΑΛΑΜΠΟΚΙ	292.000,00	kg
ΨΩΜΙ	3.624,50	kg	ΕΝΣΥΡΩΜΑ	16.000,00	kg
ΖΑΧΑΡΗ	8.287,03	kg	ΤΡΙΦΥΛΛΙ ΚΟΚΚΟΥΣ	15.000,00	kg
ΚΑΦΕΣ	1.955,50	kg	ΣΑΝΟ	235.000,00	kg
ΠΕΛΤΕΣ	2.539,50	kg	ΜΑΠΑ	21.450,00	kg
ΛΑΔΙ	807,00	τμχ	ΔΙΑΦΟΡΑ ΕΙΔΗ ΡΟΥΧΙΣΜΟΥ & ΤΡΟΦΙΜΑ	3.800,00	kg
ΛΑΔΙ	6.777,00	kg	ΑΝΑΠΗΡΙΚΟ ΑΜΑΞΙΔΙΟ ΤΟ ΕΝΑ ΗΛΕΚΤΡΙΚΟ	3,00	τμχ
ΧΥΜΟΣ	2.485,00	kg	ΠΟΤΑ	117,00	τμχ
ΑΝΑΨΥΚΤΙΚΑ	279,50	kg	ΜΠΑΧΑΡΙΚΑ	24,00	τμχ
ΚΡΕΑΣ	6,50	kg	ΣΤΑΡΙ	200,00	kg
ΤΟΣΤ	183,00	τμχ	ΣΕΤ ΚΟΥΒΕΡΤΕΣ ΚΥΠΡΟΥ	300,00	τμχ
ΤΥΡΙ	29,00	kg	ΤΟΠΙ ΥΦΑΣΜΑ	212,00	τμχ
ΑΥΓΑ	15,00	τμχ	ΕΠΙΠΛΑ ΣΙΛΒΕΣΤΡΙΑΔΗΣ	231,00	τμχ
ΚΡΕΜΕΣ ΠΑΙΔΙΚΕΣ	248,00	τμχ	ΚΡΕΒΑΤΙΑ	41,00	τμχ
ΑΛΕΥΡΙ	3.762,50	kg	ΔΙΑΦΟΡΑ ΕΙΔΗ Ι. Μ. ΑΓ. ΔΙΜΙΛΙΑΝΟΥ	4.880,00	kg
ΡΟΦΗΜΑΤΑ	53,00	τμχ	ΤΟΥΛΑΕΤΑ ΟΙΚΟΛΟΓΙΚΗ	1,00	τμχ
ΕΥΔΙ	109,00	τμχ	ΠΑΝΤΕΛΟΝΙΑ ΕΔΕΣΣΗΣ	233,00	τμχ
ΜΑΡΜΕΛΑΔΑ/ΜΕΛΙ	344,50	kg	ΜΠΟΥΦΑΝ ΕΔΕΣΣΗΣ	17,00	τμχ
ΖΑΝΤΑ ΕΤΟΙΜΗ ΤΡΟΦΙΜΑ	224,00	τμχ	ΚΡΕΜΕΣ ΦΑΡΜΑΚΕΥΤΙΚΕΣ	9,00	τμχ
ΔΙΑΦΟΡΑ ΑΠΟ ΚΑΛΑΜΑΤΑ	4.000,00	kg	ΕΙΚΟΝΑ	24,00	τμχ
ΕΝΗΡΟΙ ΚΑΡΠΟΙ	12,50	τμχ	ΔΙΑΦΟΡΑ ΕΙΔΗ ΙΜΑΤ & ΟΙΚ. ΣΥΣΚΕΥΩΝ Ι.Μ. ΠΑΤΡΩΝ	3.000,00	kg
ΕΛΙΕΣ	198,50	kg	ΠΑΠΛΩΜΑΤΑ ΚΡΗΤΗΣ	300,00	τμχ
ΠΟΥΡΕΣ	14,00	τμχ	ΚΟΥΣΤΟΥΜΙΑ ΕΔΕΣΣΗΣ	5,00	τμχ
ΧΑΡΤΙ ΥΓΕΙΑΣ	11.140,00	ρολλο	ΣΑΚΑΚΙΑ ΕΔΕΣΣΗΣ	6,00	τμχ
ΧΑΡΤΟΠΕΤΣΕΤΕΣ	3.849,50	τμχ	ΚΟΥΒΕΡΤΕΣ ΚΑΛΥΜΝΟΥ	50,00	τμχ
ΣΑΜΠΟΥΑΝ	2.359,00	τμχ	ΔΕΝΔΡΥΛΙΑ ΕΛΙΕΣ	12.910,00	τμχ
ΣΑΠΟΥΝΙ	2.532,00	τμχ	ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΟΣ ΥΠΟΛΟΓΙΣΤΗΣ	2,00	τμχ
ΑΠΟΡΡΥΠΑΝΤΙΚΑ	1.484,00	τμχ	ΜΕΛΙΣΣΟΤΡΟΦΕΣ	18.000,00	kg
ΕΙΔΗ ΟΙΚΙΑΚΗΣ ΧΡΗΣΗΣ/ΚΟΥΖΙΝΙΚΑ	6.581,00	τμχ	ΝΕΡΟ Ι.Μ.Τ.Ο.	231.021,00	kg
ΡΟΥΧΑ	60.281,50	kg	ΖΩΑ - ΠΡΩΒΑΤΑ	70,00	τμχ
ΚΛΙΝΟΣΚΕΠΑΣΜΑΤΑ	4.405,00	τμχ			
ΠΑΠΟΥΤΣΙΑ	3.266,00	ζεύγη			
ΔΙΝΟΠΝΕΥΜΑ/ΒΑΜΒΑΚΙ	123,00	τμχ			
ΟΔΟΝΤΟΒΟΥΡΤΙΣΤΕΣ/ΟΔΟΝΤ/ΜΕΣ	359,00	τμχ			

ΤΟ ΚΑΣΤΡΟ ΤΗΣ ΩΡΙΑΣ - Ο ΔΟΞΑΠΑΤΡΗΣ ΒΟΥΤΣΑΡΑΣ ΚΑΙ Η ΚΟΡΗ ΤΟΥ ΜΑΡΙΑ

Ο Δοξαπατρός **Βουτσαράς**, ο Καστελάνος, του κάστρου του Αρακλόβου ή το κάστρο της Ωριάς όπως είναι γνωστό, βρίσκεται στο Χρυσούλι πάνω από την Άλβαινα.

Πέρα από την ιστορία του και την άμυνα που αντέταξε ο Δοξαπατρός να κρατήσει το κάστρο από τους Φράγκους, ως άλλος Ηρακλής με το ρόπαλο χτυπούσε τους εχθρούς στο κούτελο στο Δοξαπατρή και από εκεί το όνομά του, η παράδοση λέει και γιά την κόρη του **Μαρία**.

Για όλα αυτά μας πληροφορεί με λεπτομέρειες ο μακαριστός **Νικόλαος Κοντοθουνήσιος** στη μελέτη του «*Η αντίσταση των Ελλήνων του Μοριά στους Φράγκους κατακτητές*».

Η **Μαρία** ήταν κλεισμένη μέσα στο κάστρο και αγνάντευε από τη βίγλα της κάτω στον Φραγκόκαμπο κοντά στη Φραγκόβρυση, και έβλεπε τους Φράγκους ιππότες καβάλα στα φαριά τους που έκαναν βόλτες.

Ανάμεσα σ' αυτούς ένα ψηλό και εύσωμο παλικάρι, όταν περνούσε καβάλα στο άλογο του έλαμπε όλο το κάστρο στο πέρασμά του.

Γράφει
ο Δημήτρης Πρίγουρας
π. Διότης Δημοσίας
Βιβλιοθήκης Ανδρίτσαινας
Επίτιμος Πρόεδρος
του Συνδέσμου
Ιστορικών Συγγραφέων

Τον είδε η **Μαρία**, τον πρόσεξε, τον ξεχώρισε από τους άλλους, τον ερωτεύθηκε. Κρυφά από τον πατέρα της, ψηλά στο κάστρο, από τη βίγλα της κοινούσε το τσεμπέρι της. Κάποτε ο ιππότης την κατάλαβε.

Όταν όμως οι Φράγκοι δεν μπορούσαν να πατήσουν το κάστρο, σκέφτηκαν να το πάρουν με μπαμπεσιά.

Έντυσαν ένα φραγκόπουλο, γυναίκα γκαστρωμένη και έτρεχε προς την καστρόπορτα με κάποια δυσκολία από την εγκυμοσύνη της και από την ανηφορία του τόπου, να φτάσει να μπει στο κάστρο γιατί κινδύνευε από τους εχθρούς της που έκαναν πως την κυνηγούσαν.

Όταν πλησίασε την καστρόπορτα φώναξε με κλαψιάρικη φωνή: «*αφήστε και μένα τη δόλια και την ορφανή που είμαι Ρωμιοπούλα γκαστρωμένη με αρσενικό παιδί*».

Την λυπήθηκε ο φύλακας και άνοιξε να μπει μέσα. Μα όταν ο Φράγκος πέρασε γύρισε απότομα και έσπρωξε δυνατά τον φύλακα και τον έριξε κάτω στο γκρεμό. Μπήκαν και οι άλλοι και σκότωσαν άλλους 6 από τους 7 που φύλαγαν το κάστρο. Τούτο ήταν άπαρτο δυναμάρι. Το Χρο-

νικό του Μορέως γράφει «*ολίγοι το φυλάσσουν*».

Όταν η **Μαρία** αντίκρισε την άγρια και άκαρδη συμπεριφορά στους δικούς της από τους Φράγκους, καταπικραμένη γιά τον άτυχο και αιτάριαστο αυτό έρωτά της, κατέβηκε από το κάστρο, από κρυφό μονοπάτι, ανέβηκε στο άλογο της που έβσκε κοντά στη Φραγκόβρυση και έφυγε κατά τη Σηλίμνα. Στο σκάπετο την αντιλήφθηκαν οι Φράγκοι. Ήξερε καλά τους δρόμους και το μονοπάτι το άτι της. Την έβγαλε χαμηλά στις Κούμπας τη στράτα γιά να πιάσει τον κάμπο να γλυτώσει από τους εχθρούς.

Σαν έφτασε στη ράχη, βρήκε μπροστά της καβαλαραίους ξένους που όρμησαν κατά πάνω της. Εκείνη λοξοδρόμησε προς το Τσιογκάνι, βράχο της Τσεμπερούλας. Ευρέθη σε αδιέξοδο. Κέντρισε το άλογο της προς το γκρεμό. Έπεσε στο βάραθρο του φαραγγιού της Τσεμπερούλας, γκρεμίστηκε, τσουρουλιάσθηκε μέσα στα νερά του ποταμού. Πήρε λένε το ποτάμι το κατασκακισμένο σώμα της και το έκρυψε κάπου εκεί στα βράχια και δεν βρέθηκε.

Λένε ακόμη πως το λευκό τσεμπέρι της το πήρε το ποτάμι και το πηγαινοφέρνουν τα νερά του.

Γ' αυτό και το ποτάμι το ονόμασαν από τότε Τσεμπερούλα.

Μικρά αλλά σημαντικά

ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΔΙΑΚΡΙΣΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΝΔΡΕΑ ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟ

Ο συμπατριώτης μας Μακισταίος Αρχιτέκτονας **Ανδρέας Λαμπρόπουλος** στις 13 Ιουνίου 2017 διακρίθηκε σε Παγκόσμιο Διαγωνισμό Αρχιτεκτονικής για την μελέτη ανάπλασης της πόλης του Καρπενησίου. Μία από τις τρεις κορυφαίες θέσεις διάκρισης κατέκτησε το Καρπενήσι στον Διεθνή Αρχιτεκτονικό Διαγωνισμό «UIA Friendly and Inclusive Spaces Awards – Φιλικόι και Ανοιχτοί Χώροι σε όλους» που διεξάγεται κάθε τρία χρόνια από την «International Union of Architects – Διεθνή Ένωση Αρχιτεκτόνων». Ο Δήμος Καρπενησίου απέσπασε βραβείο στον τομέα «Public Space - Δημόσιος Χώρος», συμμετέχοντας με το έργο της Ανάπλασης του εμπορικού του κέντρου. Έργο του συμπατριώτη μας Αρχιτέκτονα **Ανδρέα Λαμπρόπουλου** και των συνεργατών του.

Αξίζει να σημειωθεί ότι στον διαγωνισμό συμμετείχαν 76 πόλεις από 28 χώρες και το Καρπενήσι, εκτός από το βραβείο, κέρδισε και την ιδιαίτερη αναφορά της κριτικής επιτροπής που εστίασε στην λειτουργικότητα των έργων που έγιναν στο εμπορικό κέντρο του δήμου και την αναβάθμιση της ποιότητας ζωής για όλους. Το έργο της ανάπλασης του ιστορικού κέντρου ξεκίνησε το 2011 από τη δημοτική αρχή του **Κώστα Μπακογιάννη**, και συνεχίστηκε από τον σημερινό δήμαρχο **Νίκο Σουλιώτη**.

Ο Αρχιτέκτονας
Ανδρέας Λαμπρόπουλος

Η βράβευση θα πραγματοποιηθεί στις 6 Σεπτεμβρίου, στο UIA Award Ceremony, στη Σεούλ κατά τη διάρκεια του 26ου Παγκοσμίου Συνεδρίου Αρχιτεκτόνων, όπου θα γίνει και παρουσίαση του έργου. Η «**ΜΑΚΙΣΤΙΑ**» εύχεται στον **Ανδρέα** υγεία και άλλες τέτοιες επιτυχίες.

Το κέντρο του Καρπενησίου πριν

Το κέντρο του Καρπενησίου μετά

ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΕΣ ΤΗΣ ΜΑΚΙΣΤΟΥ

Το έτος 1925 κατασκευάζεται από την εταιρεία Τ.Τ.Τ. (Ταχυδρομείο-Τηλεφωνείο-Τηλεγραφείο), το τηλεφωνικό κέντρο στη Ζαχάρω. Σταδιακά εντάσσονται και τα γύρω χωριά.

Το χωριό μας ήταν από τα πρώτα που αισθάνθηκε την ανάγκη της επικοινωνίας. Αποφασίστηκε, επί προέδρου Νικ. Λαμπρόπουλου και με την υπ. αριθμ. 125 / 24-06-1928, πράξη του Κ.Σ., η σύνδεση με το Τ.Τ.Τ. Ζαχάρως.

Η γραμμή επρόκειτο να γίνει από τη Ζαχάρω έως την Κοινότητα Μακίστου-Κουμουθέκρας. Χρησιμοποιήθηκαν κυπαρισσόξυλα από το χωριό για ευκολία και οικονομία, καθώς και οι κορμοί των δέντρων όπου περνούσε κοντά η γραμμή των μεταλλικών αγωγών. Τους στύλους τους μετέφεραν και τους τοποθετούσαν οι ίδιοι οι κάτοικοι. Η εγκατάσταση του τηλεφώνου έγινε στο τότε Δημοτικό Σχολείο Μακίστου, στου Φώτη του Παύλου. Το τηλέφωνο ήταν τηλεγράφος βασικά, και για να ακουστείς φώναζες δυνατά στο μικρόφωνο. Αργότερα το 1952 μεταφέρθηκε στο σπίτι του παπα-Δήμου του Πόθου, από τον ΟΤΕ. Το 1964 έγινε αυτόματα.

Το 1976 τοποθετήθηκε από τον ΟΤΕ, μικρός συνδρομητικός πίνακας και τοποθετήθηκαν τηλέφωνα σε 8 σπίτια, αλλά όχι αυτόματα.

Τη δεκαετία του 1980 (προϊστάμενος του ΟΤΕ στη Ζαχάρω ήταν ο συμπατριώτης μας Γιάννης Πόθος) με φερέσυχο, τοποθετήθηκαν αυτόματα τηλέφωνα.

Το 2003 το κέντρο έγινε ασύρματο. Η νέα τεχνολογία όμως έφερε και το internet, αλλά στο χωριό μας μέχρι τώρα, δεν είναι δυνατή η σύνδεση.

Στάθης Α. Κοκκαλιάρης

Σημείωση «ΜΑΚΙΣΤΙΑΣ»: Η δυνατότητα σύνδεσης με το internet έχει πραγματικά υπερβολικά καθυστερήσει. Εργαζόμαστε για την διευθέτηση του θέματος και στο επόμενο φύλλο θα σας ενημερώσουμε.

ΕΚΛΟΓΕΣ ΣΤΗΝ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΣΥΛΛΟΓΩΝ ΟΛΥΜΠΙΑΣ

Από τις εκλογές της **Ομοσπονδίας Τοπικών Συλλόγων Επαρχίας Ολυμπίας «Η ΟΛΥΜΠΙΑΚΗ ΠΡΟΟΔΟΣ»** που διεξήχθησαν στις 2 Ιουλίου 2017 προέκυψε το παρακάτω Δ.Σ.:

1. **Κωνσταντίνος Μαρίνης** του Βασιλείου, Πρόεδρος Δ.Σ. (Πετράλωνα) Κιν.: 6974460462
2. **Κωνσταντίνος Σμυρνής** του Τζαννέτου, Α' Αντιπρόεδρος Δ.Σ. (Λυνίσταινα) Κιν.: 6936919776
3. **Φώτιος Βλάχος** του Γεωργίου, Β' Αντιπρόεδρος Δ.Σ. (Μάκιστος) Κιν.: 6972719139
4. **Βασίλειος Φουρλής** του Κωνσταντίνου, Γενικός Γραμματέας (Ζαχάρω) Κιν.: 6945596734
5. **Σοφία Τζαβέλλα** του Παναγιώτη, Ταμίας (Κουφόπουλο) Κιν.: 6937055164
6. **Δημήτριος Χρυσός** του Φρατζέσκου, Ειδικός Γραμματέας (Θεισσία)
7. **Ιωάννης Κοκκίνης** του Δημητρίου, Αναπληρωτής Ταμίας (Φιγαλία) Κιν.: 6977502791
8. **Παναγιώτα Κυριακοπούλου** του Ηλία, Μέλος (Χρυσόχωρι) Κιν.: 6977401698
9. **Γεώργιος Παπαρηγορίου** του Γρηγορίου, Μέλος (Δαφνούλα) Κιν.: 6976652077
10. **Ιωάννης Πάπαρης** του Σωκράτη, Μέλος (Φανάρι) Κιν.: 6986087042
11. **Διομήδης Μπίθας** του Χαριλάου, Μέλος (Καλλιθέα) Κιν.: 6977005440
12. **Ευθύμιος Αλεξόπουλος** του Θεοχάρη, Μέλος (Περιβόλια) Κιν.: 6993834172
13. **Αθανάσιος Τράπαλης** του Δήμου, Μέλος (Ανδρίτσεινα) Κιν.: 6978332815
14. **Αθανάσιος Θεοχάρης** του Παναγιώτη, Μέλος (Ανδρίτσεινα) Τηλ.: 2106460907
15. **Δαβιλιάς Νικόλαος**, Μέλος (Μύλοι) Κιν.: 6945311454

Η «**ΜΑΚΙΣΤΙΑ**» εύχεται στο νέο Δ.Σ. καλή επιτυχία.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΓ. ΙΩΑΝΝΗ

Στην τελική ευθεία βρίσκεται η χρηματοδότηση από το Τ.Α.Σ. της εκκλησίας μας του Αγ. Ιωάννη.

Λίγη υπομονή ακόμα.

ΔΗΜΟΤΙΚΟΣ ΔΡΟΜΟΣ ΑΠΟ ΜΑΚΙΣΤΟ ΠΡΟΣ ΜΗΛΕΑ, ΧΡΥΣΟΧΩΡΙ ΚΑΙ ΑΡΤΕΜΙΔΑ

Η ανάδοχος εταιρεία **ΤΖΙΚΑΚΗΣ ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ**, μειοδότησε στις 2-5-2017 στο διαγωνισμό και ανέλαβε την επισκευή του παραπάνω οδικού δικτύου. Η οικονομική επιτροπή του Δήμου Ζαχάρως την ενέκρινε με την απόφασή της Α.Α. 177/2017 στις 12-7-2017. Σημειώνεται ότι το παραπάνω έργο 247.400,00€ θα χρηματοδοτηθεί από το Ταμείο Μολυβιάτη.

ΔΑΣΙΚΟΙ ΧΑΡΤΕΣ

Λήγει η προθεσμία στις 27 Ιουλίου 2017 για α) αντιρρήσεις, β) πρόδειλο σφάλμα, γ) εξαγορά και δ) νομιμοποίηση χρήσης. Πιθανόν δεν θα δοθεί παράταση.

ΠΟΔΗΛΑΤΕΣ ΖΑΧΑΡΩΣ Ι

Στις 2 Ιουλίου 2017 οι «Ποδηλάτες Ζαχάρως» πραγματοποίησαν για μια ακόμα χρονιά τον «Δρόμο της Φωτιάς».

Η εκδήλωση σημείωσε μεγάλη επιτυχία και η διαδρομή ήταν: Ζαχάρω-Αρήνη-Μηλέα-Χρυσόχωρι-Παλαιόχωρι-Μάκιστος-Αρτέμιδα-Σμέρνα-Ξηροχώρι-Καιάφα-Ζαχάρω.

Ο Σύλλογός μας βοήθησε με την εθελοντική του παρουσία.

ΠΟΔΗΛΑΤΕΣ ΖΑΧΑΡΩΣ ΙΙ

Οι «Ποδηλάτες Ζαχάρως» στις 30 Απριλίου 2017 πραγματοποίησαν στο Δημ. Σχολείο Ζαχάρως σε συνεργασία με τον Σύλλογο «Όραμα Ελπίδας» την εκδήλωση «Μήνυμα Ελπίδας και Θάρρους μέσα από τον αθλητισμό». Η συμπατριώτισσά μας (από τη Ζαχάρω) **Έφη Βλάμη** πρωταθλήτρια Ελλάδας στην ξιφασκία έδωσε το παρών και πέραν των άλλων έκανε και επίδειξη του αθλήματος της ξιφασκίας σε μικρούς και μεγάλους φίλους.

Η Έφη Βλάμη μεταξύ του Προέδρου και του Αντιπροέδρου του Συλλόγου